

Η Χριστουγεννιάτικη
Περιπέτεια
της Μαρούκως

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Σωτήριος Γ. Μάipas

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Παναγιώτης Γαρδικιώτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Παναγιώτης Γαρδικιώτης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Γεωργία Πειρουνάκη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Νοέμβριος 2022

© Copyright

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ
Ανδρέα Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους
Εξάρχεια 106 81, Αθήνα
Τηλ.: 210 3301161-2-3 • Fax: 210 3301164
e-mail: info@siderisbooks.gr
www.siderisbooks.gr

ISBN: 978-960-468-325-3

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού περιεχομένου ή μέρους αυτού σε οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μη, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα και του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μυθοπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

ΆΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενήλικους με επιμέλεια και σωστή προσέγγιση στη γνώση και στη φιλαναγνώσια. Προβάλλονται/διαφημίζονται/προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στηρίζουμε το ελληνικό βιβλίο - Διαβάζουμε Έλληνες συγγραφείς

www.siderisbooks.gr

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Γ. ΜΑΪΠΑΣ

Η Χριστουγεννιάτικη
Περιπέτεια
της Μαυρούκως

εκδόσεις
**Μιχαήλ
Σιδερη**

Στη Μαυρούκω

1

- **Μ**αμά, κοίτα! είπε με έκπληξη ο Γιωργάκης.
 - Αμάν πια! Αφού σου είπα τόσες φορές ότι πρέπει να πάμε γρήγορα στο μαγαζί με τα χριστουγεννιάτικα. Κλείνει σε λίγο! βιαζόταν η μαμά του.
 - Μα... Μια γάτα χοροπηδάει μέσα στο χιόνι, επέμεινε ο Γιωργάκης.
 - Έτσι κάνουν οι γάτες. Παίζουν συνέχεια, αδιαφορούσε η μαμά του.
 - Αυτή χοροπηδάει και κοιτάει τότε αριστερά και τότε δεξιά, δεν έλεγε να εγκαταλείψει το θέαμα ο μικρός.
 - Γιωργάκη, άσε τη γάτα να παίξει και πάμε στο μαγαζί. Θέλεις ή δεν θέλεις να στολίσουμε το χριστουγεννιάτικο δέντρο μας σήμερα; είπε ακόμα πιο σοβαρά η μαμά του.

- Θέλω, αλλά... δεν συνέχισε τη φράση του ο Γιωργάκης.

Ο μικρός Γιωργάκης περπατούσε μπροστά, αλλά το βλέμμα του ήταν συνέχεια πίσω του, στη μαύρη γάτα που χοροπηδούσε και όταν έφτανε όσο πιο ψηλά μπορούσε, κοιτούσε πότε αριστερά και πότε δεξιά. Μα τι κοιτούσε πια αυτή η περίεργη γάτα;

- Πατουσάκια μέσα στο χιόνι, φώναζε στη γλώσσα των ζώων όταν έπεφτε πάνω στο χιόνι και χανόταν μέσα του. Πατουσάκια ψηλά, φώναζε ξανά καθώς έφτανε όσο πιο ψηλά μπορούσε, γουρλώνοντας τα μεγάλα μάτια της και κοιτώντας μέσα από τα παράθυρα όλων των σπιτιών γύρω από τη χιονισμένη πλατεία.

Κάθε φορά που εντόπιζε αυτό που ήθελε, το βλέμμα της γέμιζε ικανοποίηση και έβγαζε αυτό το χουρχουρητό που κάνουν οι γάτες όταν αισθάνονται ότι τις αγαπούν και τις προσέχουν.

Όταν η μαύρη γάτα κουράστηκε, σταμάτησε να χοροπηδάει και αποφάσισε να επιστρέψει εκεί που περνούσε τον περισσότερο της χρόνο, εκεί που ήταν το σπίτι της.

Το μάτι του μικρού Γιωργάκη την εντόπισε, καθώς κοιτούσε συνεχώς στον δρόμο από το μεγάλο παράθυρο του μαγαζιού με τα χριστουγεννιάτικα είδη.

- Μαμά, κοίτα! Η Μαυρούκω! φώναξε.

- Πώς είσαι σίγουρος ότι είναι η ίδια γάτα; ρώτησε η μαμά του.

- Η ίδια είναι σου λέω! Η Μαυρούκω είναι! Να πάω να τη χαϊδέψω; ζήτησε την άδεια της μαμάς του.

- Όχι, παιδί μου. Τι λες; Να την τρομάξεις θέλεις; του απαγόρευσε να πάει η μαμά του.

Η Μαυρούκω, όπως τη βάφτισε εκείνο το μεσημέρι ο Γιωργάκης, με την τρομερή ακοή που είχε, άκουσε τη συζήτησή του με τη μητέρα του. Έστρεψε το βλέμμα της προς το παράθυρο του μαγαζιού και με όση δύναμη της είχε απομείνει, χοροπήδησε ψηλά και έκανε τον μικρό Γιωργάκη να γελάσει.

Όμως, η Μαυρούκω έπρεπε να πάει να ξεκουραστεί. Δεν είχε χρόνο για παιχνίδια. Μόλις θα έπεφτε το σκοτάδι, θα είχε πάρα πολλή δουλειά. Επέστρεψε στο σπίτι της, το οποίο ήταν μια μικρή καλά κρυμμένη τρύπα στον κορμό ενός πολύ

παλιού δέντρου. Εκεί που ξεκινούσαν οι ρίζες του υπήρχε μία μικρή τρύπα που μόνο μία τόσο λεπτοκαμωμένη γατούλα μπορούσε να χωρέσει. Το δέντρο βρισκόταν λίγο πιο έξω από την πόλη πάνω σε έναν όμορφο λόφο, που άλλαζε χρώμα κάθε εποχή. Το καλοκαίρι είχε καφέ χρώμα, το φθινόπωρο κίτρινο, τον χειμώνα κάτασπρο από το χιόνι και την άνοιξη γινόταν πάλι πράσινο.

Κάθε βράδυ όταν πλησίαζαν τα Χριστούγεννα, της άρεσε να σκαρφαλώνει πάνω στο δέντρο, να πηγαίνει στο πιο ψηλό σημείο του και να κοιτάζει τη χιονισμένη πόλη και τα πολύχρωμα φώτα της. Όμως, εκείνο το βράδυ, όπως και τα επόμενα βράδια, δεν υπήρχε χρόνος για τέτοια. Η Μαυρούκω είχε μία εξαιρετικά σημαντική αποστολή. Ποια να ήταν αυτή, άραγε;